

1. Йосія був віку восьми літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі тридцять і один рік. А ім'я його матері Єдида, дочка Адаї з Боцкату.

2. І робив він угодне в Господніх очах, і ходив усією дорогою свого батька Давида, і не вступався ані праворуч, ані ліворуч.

3. І сталося вісімнадцятого року царя Йосії, послав цар Шафана, сина Ацалії, Мешулламового сина, писаря, до Господнього дому, говорячи:

4. Піди до Хілкїї, первосвященика, і нехай перелічить те срібло, що знесене до Господнього дому, що зібрали від народу сторожі порога.

5. І нехай дадуть його на руку виконавцям роботи, поставленим у Господньому домі, а ті нехай дадуть його тим, хто працює в Господньому домі, щоб направляти ушкодження храму,

6. теслярам, і будівничим, і мулярам, щоб купувати дерево та тесане каміння на праву храму.

7. Тільки нехай не облічуються з ними про те срібло, що дане на їхню руку, бо чесно вони роблять.

8. І сказав Хілкїя, первосвященик, до писаря Шафана: Я знайшов у Господньому домі Книгу Закону! І дав Хілкїя ту Книгу Шафанові, і той перечитав її.

9. І ввійшов писар Шафан до царя, і приніс цареві вістку, і сказав: Раби твої висипали те срібло, що знайдене в домі, і дали його на руку виконавцям роботи, поставленим у Господньому домі.

10. І доніс писар Шафан цареві, говорячи: Священик Хілкійя дав мені книгу. І Шафан перечитав її перед царем.

11. І сталося, як цар почув слова Книги Закону, то роздер свої шати...

12. І наказав цар священикові Хілкійї, і Ахікамові, Шафановому синові, і Ахборові, Міхаїному синові, і писареві Шафанові, і Асаї, царевому слугі, говорячи:

13. Ідіть, зверніться до Господа про мене й про народ, та про всього Юду, про слова цієї знайденої книги. Великий бо гнів Господній, що запалився на нас за те, що батьки наші не слухалися слів цієї книги, щоб робити все, що написано про нас.

14. І пішов священик Хілкійя, і Ахікам, і Ахбор, і Шафан, і Асая до пророчиці Хулди, жінки Шаллума, сина Тікви, сина Хархасового, сторожа шат, вона сиділа в Єрусалимі, на Новому Місті, і говорили до неї.

15. А вона сказала до них: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Скажіть чоловікові, що послав вас до мене:

16. Так говорить Господь: Ось Я наведу лихо на оце місце та на мешканців його, усі слова тієї книги, що читав Юдин цар,

17. за те, що вони покинули Мене, і кадили іншим богам, щоб гнівити Мене всім ділом своїх рук. І розпалився Мій гнів на це місце, і він не погасне!

18. А Юдиному цареві, що послав вас звернутися до Господа, скажете йому так: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів, ті слова, які ти чув:

19. За те, що зм'якло твоє серце, і ти впокоровся перед Господнім лицем, коли почув, що Я говорив про це місце та про мешканців його, що вони стануть спустошенням та прокляттям, і що ти роздер шати свої та плакав перед Моїм лицем, то Я також почув, говорить Господь.

20. Тому то Я прилучу тебе до батьків твоїх, і ти будеш прилучений до гробів своїх у мирі, і очі твої не побачать усього того лиха, що Я наводжу на оце місце. І вони принесли цю вістку цареві.